

Het talent is als een schutter die een doelwit treft
dat door de anderen niet geraakt kan worden.

Het genie is als een schutter die een doelwit treft
dat zelfs buiten het gezichtsveld van de anderen valt.

- Arthur Schopenhauer

De voorstelling
moet doorgaan.
- Rik

De voorstelling
moet nog beginnen.
- Federico
Nala

Tekst: Rik Peters

Illustraties: Federico Van Lunter
Circus Curiosa. De tent des doods

© 2024 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York – Hellevorst

Trefw.: humor, griezel, diversiteit

NUR 666 283

ISBN 978 90 448 5454 1

D/2024/4124/180

Alle rechten voorbehouden

Tekst- en datamining niet toegestaan

www.clavisbooks.com

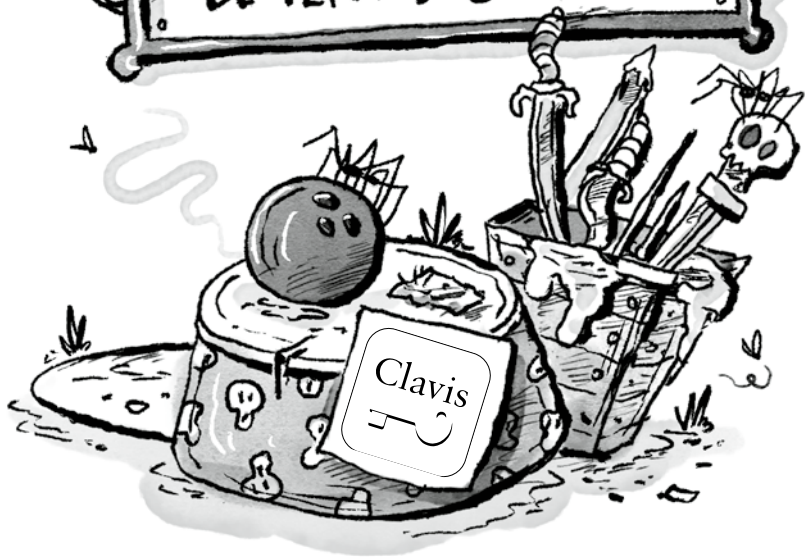
www.rikpeters.nl

www.federicovanlunter.com

RIK en FEDERICO

CIRCUS CURIOSA

DE TENT DES DOODS

Exclusieve
uitnodiging!

CIRCUS CURIOSA

presenteert

DE VOORSTELLING VAN JE LEVEN IN

DE TENT
DES DOODS

JE GELOOFT JE OGEN NIET!

★ Ontdek je verborgen talent ★
in onze circustent.

Neem een kijkje achter de schermen,
een kijkje achter de sluijer
en een kijkje achter het circusdoek.

...
Als je kunt † Als je durft † Als je wilt ...

Stap de piste in
en je stapt de piste
nooit meer uit.

Uitnodiging

Fotocamera

Heuptas

MAYA

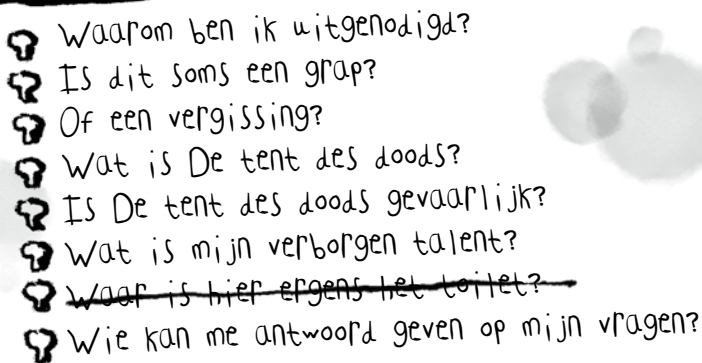
WELKOM IN CIRCUS CURIOSA!

Leuk dat je er bent ...

Hopelijk zit je klaar voor een prachtige voorstelling! Optredens uit je wildste fantasieën, artiesten uit je gekste dromen, verhalen uit je ergste nachtmerries ... We hebben hier van alles voor je in petto, maar je mag zelf bepalen wat je gaat zien. Zet je dus schrap, want dit wordt de show van je leven!

Jij hebt een *verborgen talent*. Dat weet ik zeker. Je hebt immers een uitnodiging gekregen voor Circus Curiosa en voor *De tent des doods*. En die krijg je echt niet zomaar ...

Waarschijnlijk barst je op dit moment van de vragen.

-
- ⚡ Waaron ben ik uitgenodigd?
 - ⚡ Is dit soms een grap?
 - ⚡ Of een vergissing?
 - ⚡ Wat is De tent des doods?
 - ⚡ Is De tent des doods gevaarlijk?
 - ⚡ Wat is mijn verborgen talent?
 - ⚡ ~~Waar is hier ergens het toilet?~~
 - ⚡ Wie kan me antwoord geven op mijn vragen?

Maar wees gerust, want ik zal je alles vertellen
wat je moet weten.

Mijn naam is Maya.
Jij en ik lijken op elkaar.
Net als jij moet ik altijd
lachen om keiharde knet-
terscheten. Net als jij heb
ik een hekel aan huiswerk.
Net als jij wil ik eerst nooit
in bad en dan nooit *uit* bad.
Net als jij peuter ik alleen
in mijn neus als er echt nie-
mand kijkt. Net als jij ben ik dol
op boterhammen met spuitjes.
En net als jij kreeg ik ooit zo'n
mysterieuze uitnodiging.

Ik herinner me dat papiertje nog precies. En de tekst die erop stond. Die ging over *Circus Curiosa* en over *De tent des doods* en over een *verborgen talent*. Ik kan de woorden zo voor me zien. In mijn hoofd. Ze dansen als geesten in het rond. Echter dan echt. En misschien voel jij nu wel precies hetzelfde.

Hoe dan ook ... ik vind het een eer om je hier te mogen ontvangen en ik kijk ernaar uit je alles uit te leggen. Dus nogmaals:

**WELKOM IN CIRCUS CURIOSA.
LEUK DAT JE ER BENT.**

DOODNORMAAL.

Als ik mezelf in één woord moet omschrijven, dan kies ik het woord *doodnormaal*. Of het woord *Maya*, natuurlijk. Want dat is mijn naam. Maar waarschijnlijk kies ik het woord *doodnormaal*.

Alles aan mij lijkt immers gewoontjes. Ik draag gympen. Ik lust geen boerenkool. Ik krijg sproeten als de zon schijnt. Ik heb maar één keer iets gestolen uit een speelgoedwinkel. Ik lees liever strips dan kookboeken. Ik sleep altijd een heuptas met me mee. Ik droom vaak over gigantische goudvissen die mensen opeten. En ik ben geen circuskind.

Soms hoor je verhalen over circuskinderen. Over een baby-clown, die bij de geboorte al een rode neus op zijn snoet had. Over een peuter-acrobaat, die op haar handen kon lopen voordat ze op haar voeten kon lopen. Of over een kleuter-goochelaar, die hun oppas in tweeën zaagde en de stukken daarna weer aan elkaar plakte.

Maar ik was niet zo. Ik blonk nooit ergens in uit. Ik was op geen enkel vlak een virtuoos of een genie. Ik haalde op school zelden meer dan een voldoende. En ik had al zeker geen *verborgen talent*.

WANT IK WAS MAYA.
EN IK WAS DOODNORMAAL.

Ik was dan ook verbijsterd dat ik een uitnodiging kreeg voor Circus Curiosa en *De tent des doods*.

Toen ik het papiertje op de deurmat zag vallen, heb ik er misschien wel vijf seconden ademloos naar gekeken.

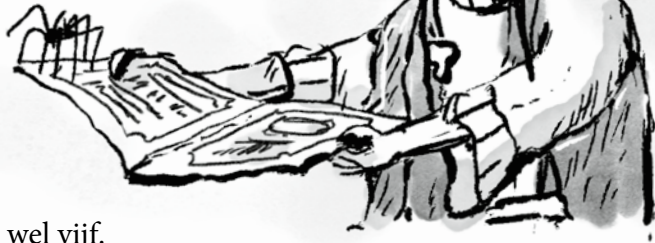
Eén.

Twee.

Drie.

Vier.

Misschien wel vijf.

Eerst dacht ik dat het een grap was. Of een vergissing. De uitnodiging was vast bedoeld voor iemand anders. Een tweede Maya, die ook in Hellevorst woonde. Maar zij kon vuur spuwen, haar tenen in de knoop leggen, of in één slok drie liter chocomel opdrinken zonder misselijk te worden.

En toch ... hoe langer ik naar de uitnodiging keek, hoe meer ik begreep dat die wel degelijk aan mij was gericht. Ik voelde het. In mijn hoofd, in mijn hart, in mijn linkeroorlel, en in mijn heuptas. Maar vooral in mijn hoofd en in mijn hart.

Ik besloot om voor één keer iets te doen wat niet doodnormaal was. Want ik besloot om op de uitnodiging in te gaan en naar Circus Curiosa te trekken!

Natuurlijk nam ik mijn camera mee. Mijn fotocamera. Want die neem ik altijd mee. Ik draag hem aan een koordje om mijn nek. Als een strop, maar dan anders.

Ik leg graag mijn omgeving vast. In een foto, een afbeelding, een voorstelling. Als je die plaatjes dan later terugkijkt, ontdek je vaak dingen die je in het echt niet hebt gezien. Of juist andersom. Daardoor ga je anders naar de wereld kijken. En dat vind ik fijn.

Daarom maak ik dus foto's. Van alles. En van nog meer. Ik schiet gebouwen (van Hotel Habbekrats tot Camping Cruel) en dieren (van bloeddorstige konijnen in het wild tot knuffelige wurgslangen op de kinderboerderij) en mensen (van baby's in een wiegje tot lijken in een doodskest).

Mijn plaatjes zijn in allerlei kranten verschenen:
in *Dagblad Drietand*,
in *Nieuws uit de Onderwereld*,
in *Hellevorst Kijk*,
in *De Geestige Gazet*,
in *Hellevorst Vandaag*
en in *Hellevorst Eergisteren*.

Mijn camera is een oud ding. Antiek. Hij komt uit de tijd voordat er slimme telefoons waren. Of zelfs domme telefoons. Eigenlijk zou hij allang kapot moeten zijn, maar hij houdt dapper vol ... bijna alsof hij onsterfelijk is.

Als je met deze camera een plaatje schiet, dan komt de foto er aan de onderkant uit. Eerst is het papier nog blanco, maar na een tijdje verschijnt vanzelf het beeld erop. Dat heeft iets te maken met chemische stofjes die reageren op licht, al begrijp ik dat zelf ook niet helemaal.

Het leuke van dit toestel is dus dat je niet meteen weet of je foto's gelukt zijn. Je moet altijd even wachten tot het resultaat tevoorschijn komt. En zelf ga ik daarin nog een stapje verder, want ik prop de prentjes altijd zo snel mogelijk in mijn heuptas en kijk pas op het eind van de dag hoe ze eruitzien. Zo kan ik het langst genieten van de spanning.

Ik zou fotografie niet mijn *verborgen talent* willen noemen. Het was immers nooit mijn bedoeling om in Museum Misericordia een grote expositie van geestportretten te houden, of zo. Maar als ik dan toch naar Circus Curiosa en naar *De tent des doods* zou gaan, dan zou ik wel alles op de gevoelige plaat vastleggen.

Alles wat ik kon, althans.

Circus Curiosa is geen normaal circus. Ik weet niet of er überhaupt zoiets bestaat als een *normaal circus*. Maar als er zoiets bestaat, dan is het in elk geval niet dit circus.

Je kunt dat al merken aan de naam.

Circus Curiosa.

Het woord *curiosa* is namelijk het meervoud van *curiosum*.

En die term heb ik ooit opgezocht in het woordenboek:

Uit het woordenboek:

Curiosum

cu-ri-o-sum

zelfstandig naamwoord / het / meervoud: *curiosa*

Betekenis: iets wat zeldzaam, vreemd of merkwaardig in zijn soort is

Het woord *curiosum* is al heel oud. Het komt uit het Latijn, een zogenaamde *dode taal*. Dat betekent dat hij niet meer leeft. En dat hij door niemand nog echt wordt gesproken, als moedertaal of als vadertaal.

Hoe dan ook ... een zeldzaam en vreemd en merkwaardig circus, met een naam die verwijst naar een uitgestorven taal ... dat is dus Circus Curiosa!

Circus Curiosa heeft een vaste plek in Hellevorst. Als je de kaart van deze stad bekijkt, vind je het circus altijd rechtsonder. Bijna in het hoekje. Gezellig ingeklemd tussen Camping Cruel en Vijver Venijn. En rechtsonder, maar dat had ik misschien al gezegd.

Opmerkelijk, want de meeste circussen reizen rond. Ongeveer zo:

Maar Circus Curiosa doet dat dus niet. Eeuwen geleden gaf het circus de eerste voorstelling op deze plek ... en daarna is de tent nooit verder getrokken. In Hellevorst vonden Circus Curiosa en *De tent des doods* kennelijk een thuis, een toevluchtsoord, een laatste rustplaats.

Je zou dat een curiosum kunnen noemen. Of zeldzaam en vreemd en merkwaardig. Maar ik noem het gewoon *Circus Curiosa*.

Zoals Circus Curiosa nooit meer is vertrokken uit Hellevorst, zo ben ik nooit meer vertrokken uit Circus Curiosa.

Ik besloot om op de uitnodiging in te gaan.

Ik hing mijn fotocamera om mijn hals.

Ik bond mijn heuptas wat steviger rond mijn middel.

Ik holde voor de zekerheid nog naar het toilet.

En ik ging op pad.

Aangekomen bij Circus Curiosa maakte ik eerst een rondje over het terrein. Ik praatte met iedereen die ik tegenkwam. Met alle artiesten en met alle medewerkers. En natuurlijk maakte ik foto's, die ik snel wegstopte in mijn heuptas. Toen de tijd rijp was, stapte ik *De tent des doods* binnen voor de voorstelling.

En daarna ben ik nooit meer weggegaan.

Mijn mama's schrokken daar wel even van. Ze kwamen me opzoeken en smeekten me om terug naar huis te komen. Terug naar onze gezellige woning in de Donkerbuurt, waar het altijd sneeuwt en waar alle straten doodlopen.

'Alsjeblieft, kom terug!' zeiden ze.

'Kom alsjeblieft terug!' zeiden ze.

'Kom terug, alsjeblieft!' zeiden ze.

Maar toen gaf ik hun een rondleiding. Ik vertelde hun wat ik had meegemaakt, ik liet hun mijn foto's zien, ik bracht hun naar *De tent des doods*. Daarna begrepen ze al snel dat ik niet meer naar huis *kon* komen. We wisten alle drie dat ik hier op mijn plek was. Dat ik hier hoorde. En dat ik, op mijn eigen manier, misschien toch een circuskind was.

'Blijf hier, alsjeblieft!' zeiden ze.

'Blijf alsjeblieft hier!' zeiden ze.

'Alsjeblieft, blijf hier!' zeiden ze.

Mijn mama's gaven mij een schouderklopje en een dikke knuffel en een kus. Daarna gingen ze terug naar de gezellige woning in de Donkerbuurt, waar het altijd sneeuwt en waar alle straten doodlopen. Ik mocht voor altijd in het circus blijven. Maar wel op één voorwaarde ...

Dat zij *nooit* meer naar het circus hoefden te komen!

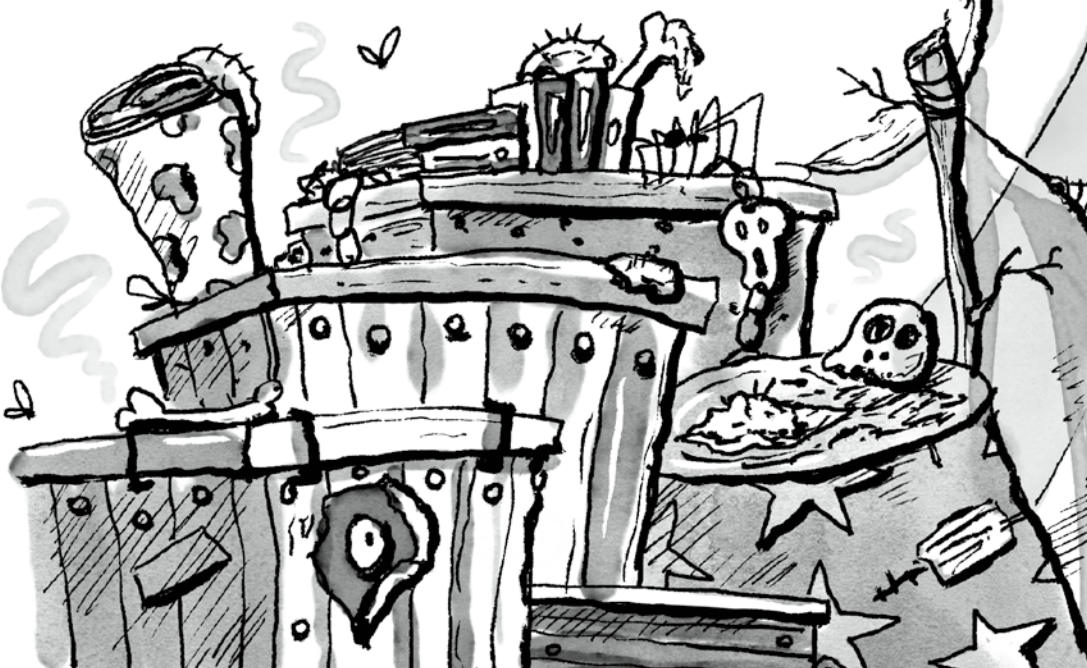
Circus Curiosa heeft mijn leven veranderd.

Ik kan me amper nog herinneren hoe mijn bestaan eruitzag voordat ik hier aankwam, voordat ik kennismaakte met alle artiesten en met alle medewerkers, voordat ik de voorstelling zag.

En misschien zal Circus Curiosa ook jouw leven veranderen. Je blik openen en de sluier van je ogen laten vallen. Want zoals ik al zei: je hebt immers een uitnodiging gekregen, en die krijg je echt niet zomaar ...

Ik zal je mijn verhaal vertellen. Mijn verhaal over Circus Curiosa en *De tent des doods*. Na afloop zul je begrijpen waarom mijn leven daarna zo anders werd. Er zal een wereld voor je opengaan.

EEN CIRCUSWERELD, OM PRECIËSTE ZIJN.

Dus wat denk je ervan?

Ben je klaar ...

VOOR CIRCUS CURIOSA EN DE TENT DES DOODS?

